

# Nem létező jogszabályok

VISSZHANG - XLIX. évfolyam 49. szám, 2005. december 9.

Megújuló energiaforrások címmel glossza jelent meg az ÉS 42. számában. Ebben a szerző (M. G.; gondolom, Megyesi Gusztáv) elmeséli, hogy, idézem:

"[...] a szegedi bioépítészeti konferencián egy dán műszaki ember nagy büszkeséggel mutatta be saját kezűleg átalakított turbódízel Golfját, amely étolajjal működik. A közönség majd' elolvadt a gyönyörűségtől, különösen, amikor a dán elmondta, hogy az étolaj literjét mindössze 139 forintért vette a közeli élelmiszer-áruházban; ez aztán a környezetvédelem és a gazdaságosság találkozása!

Ám ekkor a "megújuló energiaforrásokért felelős miniszteri biztos" kért szót, és bejelentette, hogy nem jól van ez így: az étolaj ugyanis nem jövedéki termék, márpedig csak olyan anyagot szabad használni üzemanyagként, amely után befizették a jövedéki adót, az tehát, amit a dán csinál, felér egy olajszőkítéssel, a büntetés pedig minimum az elmaradt adó tízszerese."

Véleményem szerint, ha a miniszteri biztos valóban ezeket mondta (márpedig én cáfolatról nem tudok), akkor valótlant állított. Szemben pl. a felszín alatti vizekkel, ásványkincsekkel, régészeti leletekkel, melyek az állam tulajdonát képezik akkor is, ha történetesen az én telkem alatt vannak, a gépjárművem az én tulajdonomat képezi. Hogy annak a tankjába mit töltök, ahhoz senkinek semmi köze mindaddig, míg nem veszélyeztetem vele a környezetemet. A miniszteri biztos megemlíthette, ha akarta, hogy az étolaj üzemanyagként történő forgalmazása büntetendő, ám a dán illető ilyen tevékenységéről nincs tudomásunk.

Egyébként számos ehhez hasonló legendával találkozhatunk hétköznapijainkban. Csak néhány példa.

- Nem tartozom megmutatni szolgálati igazolványom, elég az azonosító szám (rendőr, intézkedés után).
- Az utasnak kötelessége aprópénzt magánál tartani (MÁV- és Volán-jegypénztár).
- Üzletünkben 2000 forint alatt nem lehet kártyával fizetni (ezt el lehet határozni ugyan, de akkor tessék levenni a bankkártyalogót az ajtóról).

Az ilyen nem létező jogszabályok alkotói abból indulnak ki, hogy a jogszabály elszenvedői kisgyermek módjára, kritika nélkül elhiszik, amit mondanak nekik, és a mindennapi gyakorlat, sajnos, az előbbieket igazolja.

**Jólesz György**